

prima instanță: Gh. Stratulat
instanța de apel: L. Popova, A. Gavrilița, V. Efros

dosarul nr. 3ra-1331/16

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Andrei Rusnak

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Rusnak
împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și
funcționarului public Tudor Borș cu privire la restabilirea dreptului de acces la
informație și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de către Andrei Rusnak și menținută hotărârea
Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 26 noiembrie 2015

c o n s t a t ă

La 23 aprilie 2015, Andrei Rusnak a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și
funcționarului public Tudor Borș cu privire la restabilirea dreptului de acces la
informație și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 18 februarie 2015, s-a adresat la Direcția
de poliție a mun. Chișinău cu o petiție, iar la 25 martie 2015, a primit răspunsul de
la funcționarul Direcției, Tudor Borș, însă prin care nu s-a expus asupra tuturor
întrebărilor indicate în petiția sa.

Consideră că acțiunile furnizorului de informații au fost abuzive,
neîntemeiate și ilegale.

De asemenea, consideră că pârâtul a încălcat prevederile Legii privind
accesul la informație și ale Legii cu privire la funcția publică și statutul
funcționarului public, precum și i-a lezat dreptul la informație prevăzut de art. 34
din Constituția RM.

Solicită restabilirea dreptului la informație, obligarea acordării accesului personal la materialele examinării și ale anchetei de serviciu și încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 1500 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către Andrei Rusnak și menținută hotărârea primei instanțe.

La 07 iunie 2016, în termenul prevăzut de lege, Andrei Rusnak a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Andrei Rusnak, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Susține că concluzia instanței de apel este în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Menționează că instanța de apel, la examinarea pricinii, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, Hotărârea Guvernului RM nr. 208 din 31 martie 1995 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind ținerea lucrărilor de secretariat referitoare la petițiile persoanelor fizice și juridice, adresate organelor de stat, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor Republicii Moldova.

Afirmă că instanțele judecătorești au ignorat probele, care au importanță pentru examinarea justă a pricinii și nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Consideră că instanțele judecătorești au examinat pricina superficial.

Prin referința depusă la 02 septembrie 2016, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Mariana Onila a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea hotărârilor judecătorești.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Andrei Rusnak nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Andrei Rusnak, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Andrei Rusnak ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Andrei Rusnak se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu